

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6415/2021
03.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Спасић, адвокат из ..., против тужене ББ из села ..., са боравиштем у селу ..., чији је пуномоћник Младен Васић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1865/2020 од 29.07.2021. године, у седници одржаној 03.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1865/2020 од 29.07.2021. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 158/2019 од 15.10.2020. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу по основу преосталог дуга који потиче из уговора о купопродаји од 05.03.2018. године, исплати износ од 1.000 евра по најповољнијем курсу по коме пословне банке на дан плаћања и у месту плаћања откупљују ефективну страну валуту, са домицилном каматом Европске централне банке почев од 01.01.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 64.820,00 динара, са законском затезном каматом, како је изреком наведено.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1865/2020 од 29.07.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да по основу дуга који потиче из уговора о купопродаји од 05.03.2018. године, исплати тужиоцу износ од 1.000 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу по коме пословне банке на дан плаћања и у месту плаћања откупљују ефективну страну валуту са каматом Европске централне банке почев од 01.01.2019. године до исплате. Преиначена је и првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима спора, тако што се обавезује тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 40.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове другостепеног парничног поступка у износу од 36.320,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено, изјавила ревизију из свих законом дозвољених разлога.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2., у вези члана 413. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Побијаном одлуком одлучено је о тужбеном захтеву чија је вредност предмета спора је 1.000 евра у динарској противвредности, постављеним у тужби поднетој суду 24.01.2019. године, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Имајући у виду вредност предмета спора, ради се о спору мале вредности, јер се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, како је прописано чланом 468. став 1. ЗПП, а одредбом члана 479. став 6. истог Закона прописано је да против одлуке другостепеног суда у поступку о споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

У конкретној ситуацији изјављена ревизија није дозвољена, без обзира на чињеницу што је другостепеном одлуком преиначена првостепена пресуда. Ово из разлога што се, како је наведено, ради о спору мале вредности, па у таквој ситуацији правно дејство посебне процесне норме (479. став 6. ЗПП) искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због преиначења првостепене пресуде у смислу члана 403. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**